

Study and Prioritization of the Effectiveness of Patients Training During Hospitalization, Descriptive study: Baqiyatallah Hospital in 2017

Narges Bayazian¹, Hadi Rezghi Shirsavar^{2*}

¹Department of Management, Science and Research Branch, Islamic Azad University, Tehran, Iran

²Management Group, Faculty of Education and Psychology, Garmsar Branch of Islamic Azad University, Semnan, Iran

*Corresponding author: Hadi Rezghi Shirsavar, Management Group, Faculty of Education and Psychology, Garmsar Branch of Islamic Azad University, Semnan, Iran. Email: rezghih@yahoo.com

Article Info

Keywords: Effectiveness, Factors Affecting Function, Hospitalized Patients, Patient Education Facilities

Abstract

Introduction: Patient education is the patient's contemporary rights. There is a great hindrance to patient education and management in its implementation. The study of the effect of education is an important part of the patient's education process, which requires special planning and control and evaluation. The study of the barriers to patient education for hospitalized patients and working nurses and the emphasis on patient education and the effectiveness of training provided to patients are necessary. The aim of this study was to investigate the factors affecting the effectiveness of teaching of hospitalized patients and prioritizing these factors.

Methods: is the study was a descriptive cross-sectional study in Baqiyatallah hospital between 2001 and 2007. Due to the limited community objectives, 168 samples were selected for this study, which were randomly entered into the study. In this research, two questionnaires were used as a research tool. One questionnaire was about effective factors affected effectiveness of patient education and the second questionnaire was about the evaluation of the effectiveness of rescuer learning to patients. In this research, regression was used to determine the factors affecting the effectiveness of education.

Results: This study was performed on 168 subjects. 79 men (47%) and 89 women (53%). 41.7% of participants were less than 40 years age old and 69% of participants are also undergraduate. The results showed that all of the structures statistically had a significant effect on the scores. ($P < 0.05$).

Conclusions: Patient education is one of the basic needs of patients and they need to know the information in diagnosis, treatment, and surgery. Having complete information about the disease and treatment is one of the most important rights of patients, and this information should be designed and implemented based on individual needs and specific disease situation.

بررسی و اولویت بندی اثربخشی آموزش بیماران حین بستری-مطالعه توصیفی: بیمارستان بقیه الله الاعظم (عج) در سال ۱۳۹۶

نرگس بیاضیان سرکندی^۱، هادی رزقی شیرسوار^{۲*}

^۱ دانشکده مدیریت، دانشگاه آزاد اسلامی تهران غرب، تهران، ایران

^۲ گروه مدیریت، دانشکده علوم تربیتی و روانشناسی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد گرمسار، سمنان، ایران

*نویسنده مسؤول: هادی رزقی شیرسوار، گروه مدیریت، دانشکده علوم تربیتی و روانشناسی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد گرمسار، سمنان، ایران. ایمیل: rezghih@yahoo.com

چکیده

مقدمه: آموزش به بیمار از حقوق اساسی بیماران می باشد. موانع زیادی در آموزش به بیمار و عوامل مدیریتی در اجرای آن وجود دارد. بررسی تاثیر آموزش، جزو موارد مهم فرآیند آموزش به بیمار محسوب می گردد که نیاز به برنامه ریزی خاص و کنترل و ارزیابی های مکرر دارد. مطالعه موانع آموزش به بیمار از دید بیماران بستری و پرستاران شاغل و تاکید بر امر آموزش به بیمار و اثربخشی آموزش های ارائه شده به بیماران ضروری به نظر می رسد. مطالعه حاضر با هدف بررسی عوامل موثر بر اثربخشی آموزش بیماران بستری و تعیین اولویت بندی این عوامل طراحی شد.

روش ها: این مطالعه از نوع کاربردی است و بصورت مقطعی در بازه زمانی شهریور تا بهمن ۱۳۹۶ در بیمارستان بقیه الله (عج) اجرا شده است. با توجه به محدود بودن جامعه هدف، ۱۶۸ نمونه برای این مطالعه تعیین شد که بصورت نمونه گیری تصادفی وارد مطالعه شدند. در این تحقیق از دو پرسشنامه بعنوان ابزار تحقیق استفاده شده است. پرسشنامه عوامل موثر بر اثربخشی آموزش بیماران و پرسشنامه چک لیست ارزشیابی اثربخشی آموزش پرستار به بیمار و مددجو می باشد. رگرسیون Backward در این تحقیق برای تعیین عوامل موثر بر اثربخشی آموزش استفاده شد. **یافته ها:** نتایج حاصل از تجزیه و تحلیل داده ها نشان داد که هر دو روش کار-محور با سطح معنی داری ($p < 0/01$) از روش سنتی دستوری-ترجمه بهتر نتیجه داده اند. در مقایسه دو روش کار-محور با یکدیگر، روش تعاملی-مشارکتی از روش معمولی در ارتباط با خودکارآمدی بهتر عمل کرد ($0/01 < p$) ولی در مورد مانع نگرشی، علیرغم اختلاف ۵ نمره-ای در میانگین دو گروه به نفع روش تعاملی-مشارکتی در دادن نگرش مثبت، به لحاظ آماری تفاوت معنی داری مشاهده نشد ($p < 0/266$).

نتیجه گیری: این مطالعه بر روی ۱۶۸ نفر اجرا شد. ۷۹ نفر مرد (۴۷٪) و ۸۹ نفر زن (۵۳٪) هستند. ۴۱/۷٪ از شرکت کنندگان کمتر از ۴۰ سال سن و مدرک تحصیلی ۶۹٪ از شرکت کنندگان نیز لیسانس است. نتایج نشان داد که تمامی سازه ها بر روی نمره ارزیابی اثر معنی دار ($P < 0/05$) آماری نشان دادند.

واژگان کلیدی: اثربخشی، عوامل اثربخشی، بیماران بستری، امکانات آموزش به بیمار

مقدمه

آموزش به بیمار فرآیندی است بیمار محور مبتنی بر نیازهای ابراز شده توسط پزشک و بیمار برای کمک به بیمار جهت تصمیم گیری مشارکتی و آگاهانه در مورد بیماری که برای کنترل و کنار آمدن هرچه بهتر با بیماری اجرا می گردد (۱-۳). سنجش و ارزشیابی برنامه آموزش به بیمار جزء لاینفک فرآیند توانمندسازی بیماران به منظور دستیابی به برنامه های خود مراقبتی مناسب به شمار می رود که بدون استمرار دقیق آن، رسیدن به اهداف مورد نظر بصورت مطلوب ناممکن خواهد بود (۴). یکی از اثرات مهم و اصلی آموزش بیمار، خودمراقبتی می باشد که در آن هر فردی از دانش، مهارت، و توان خود به عنوان یک منبع استفاده می کند تا به طور مستقل از سلامت خود مراقبت کند. خودمراقبتی فعالیتی داوطلبانه، قابل آموختن و مسئولیتی همگانی برای حفظ سلامت خود، خانواده و نزدیکان برای تامین، حفظ و ارتقای سلامت است (۲، ۳). آموزش به بیمار جزو نیازهای اساسی بیماران می باشد، عوامل متعددی از جمله ارتقای سلامتی، تقدم پیشگیری بر درمان، اقامت کوتاه تر در بیمارستان، خروج زودتر از تخت، گذراندن دوره نقامت در منزل، افزایش موارد ناتوانی و معلولیت ها، افزایش سالمندان و افزایش بیماری های مزمن، ضرورت آموزش به بیمار را نمایان می سازد (۴).

آموزش به بیمار مجموعه تجربیاتی است که برای بیمار فراهم می شود تا تأثیری مثبت بر آگاهی عملکرد و نگرش او در مراقبت از خود داشته باشد (۵، ۶). هدف اصلی آموزش به بیمار همچون سایر فرآیندهای بهداشتی و درمانی و نیز به عنوان یک شاخص درمانی، ارتقاء سطح سلامت در جامعه است. علاوه بر این، آموزش بیمار می تواند موجب کوتاه تر شدن مدت اقامت بیمار در بیمارستان و توانمندسازی او جهت خودمراقبتی باشد و در نهایت خودمراقبتی موجب ارتقای سلامت و کیفیت زندگی، افزایش رضایت بیماران، منطقی شدن استفاده از خدمات، نیاز کمتر به مشاوره ارایه دهندگان خدمات در مراکز بهداشتی، کاهش ویزیت بیماران سرپایی و کاهش استفاده از منابع بیمارستانی و نیز کاهش هزینه ها می شود (۷). امروزه آموزش به بیمار نه تنها یک مهارت بلکه یک مسئولیت است و جزو نیازهای اساسی بیمارستان و از مهمترین حقوق آنها محسوب می شود (۶). بیمار باید در زمینه تشخیص بیماری، درمان دارویی، عمل جراحی خود اطلاعات کسب کرده و مزایا و معایب آنها را بداند، داشتن اطلاعات کامل از سیر بیماری و درمان، خود جزو مهمترین حقوق بیماران می باشد و این اطلاعات باید بر اساس نیازهای فردی و موقعیت خاص بیماری طراحی و اجرا شود تا بتواند باعث ایجاد تغییرات مطلوب رفتاری گردد. بیمار و خانواده توسط گروه تیم پزشکی در زمینه بیماری خود، تغذیه، چگونگی فعالیت و مصرف دارو و نشانه ها و علائم خطر اطلاعاتی را توسط پزشک و پرستار بخش دریافت می دارد و در صورت لزوم علاوه بر آموزش پمفلت های آموزشی در زمان

بستری به بیمار و خانواده وی داده می شود (۱). آموزش به بیمار از حقوق اساسی بیماران می باشد. موانع زیادی مانند اضطراب، درد، بی اطلاعی از فواید آن، عدم همکاری بیمار، کمبود نیروی انسانی، کمبود زمان، کمبود آگاهی و مهارت پرستاران، عدم علاقه پرستاران به آموزش به بیمار و عوامل مدیریتی در اجرای آن وجود دارد (۸). بررسی تأثیر آموزش، جزو موارد مهم فرآیند آموزش به بیمار محسوب می گردد که نیاز به برنامه ریزی خاص و کنترل و ارزیابی های مکرر دارد (۵، ۹). با توجه به اهمیت این مسئله، از یک طرف، مطالعه موانع آموزش به بیمار از دید بیماران بستری و پرستاران شاغل و مقایسه آنها و از طرف دیگر تأکید بر امر آموزش به بیمار و اثربخشی آموزش های ارائه شده به بیماران ضروری به نظر می رسد. از این رو پژوهش حاضر با هدف بررسی عوامل موثر بر اثربخشی آموزش بیماران بستری و تعیین اولویت بندی این عوامل طراحی شد.

روش ها

این مطالعه از نوع کاربردی است و بصورت مقطعی (توصیفی-همبستگی) در بازه زمانی شهریور تا بهمن ۱۳۹۶ اجرا شده است. جامعه هدف این پژوهش ۲۹۵ نفر که شامل سوپروایزهای آموزشی و بالینی، پرستاران رسمی و قراردادی و افراد خبره در امر آموزش بیمار در بخش های مختلف بیمارستان بقیه الله الاعظم (عج) می باشد. برای تعیین حجم نمونه مناسب از روش کوکران و فرمول که در آن تعداد جامعه هدف مشخص باشد،

$$n = \frac{\frac{z^2 pq}{d^2}}{1 + \frac{1}{N} (\frac{z^2 pq}{d^2} - 1)}$$

استفاده شد که مقادیر p (نسبتی از جمعیت دارای صفت معین) برابر 0.5 ، $q = 1 - p$ و مقدار d (درصد خطای مجاز در تحقیق) نیز 0.05 در نظر گرفته شد. در نهایت حجم نمونه برابر با ۱۶۸ بدست آمد که بصورت تصادفی ساده، انتخاب و پرسشنامه ها جهت تکمیل در اختیارشان قرار گرفت.

ابزارهای پژوهش

در این تحقیق از دو پرسشنامه برای تعیین اثربخشی آموزش بیماران حین بستری استفاده شده است. پرسشنامه اول مربوط به عوامل موثر بر اثربخشی آموزش بیماران و پرسشنامه دوم شامل چک لیست ارزشیابی اثربخشی آموزش پرستار به بیمار و مددجو می باشد.

پرسشنامه اول: عوامل موثر بر اثربخشی آموزش بیماران
برای تهیه این پرسشنامه از روش مصاحبه با ۳۰ نفر از افراد خبره در زمینه آموزش بیماران استفاده شد. براساس مصاحبه ها و نظرات افراد خبره، سازه های اصلی بصورت ۱. ویژگی ها و شرایط بیمار، ۲. ویژگی های آموزش دهنده، ۳. نحوه ارائه آموزش، ۴.

این تحقیق ۰/۰۵ در نظر گرفته شد. آنالیز آماری توسط نرم افزار SPSS نسخه ۱۹ اجرا شد.

نتایج

این مطالعه بصورت مقطعی و در بیمارستان بقیه الله (عج) و بر روی ۱۶۸ نفر اجرا شد. ۷۹ نفر مرد (۴۷٪) و ۸۹ نفر زن (۵۳٪) هستند. ۹۲/۳٪ از افراد حاضر در مطالعه متاهل می باشند. ۴۱/۷٪ از شرکت کنندگان کمتر از ۴۰ سال سن و ۵۸/۳٪ بیش از ۴۰ سال سن دارند. مدرک تحصیلی ۶۹٪ از شرکت کنندگان نیز لیسانس است (جدول ۱).

برای بررسی میزان اثربخشی آموزش بیمار براساس پرسشنامه طراحی شده از رگرسیون استفاده شد. به این روش می توان تعیین کرد که کدام یک از سازه ها بر اثربخشی آموزش اثرگذار هستند. برای این کار، سازه های پرسشنامه بصورت متغیر مستقل و نمره چک لیست به عنوان متغیر وابسته در مدل لحظ خواهند شد. نتایج نشان می دهد که سازه نحوه آموزش در میزان نمره ارزیابی اثر معنی داری ($P < 0.05$) نداشت. از سوی دیگر، باقی سازه ها بر روی نمره ارزیابی اثر معنی دار ($P < 0.05$) آماری نشان دادند (جدول ۲).

مقادیر بدست آمده از جدول ۲ را می توان در قالب یک فرمول مناسب برای تعیین ارتباط بین سازه ها و نمره ارزیابی نشان داد.

$$\text{امکانات آموزشی} * 0.134 + \text{محتوای آموزشی} * 0.313 + \text{آموزش دهنده} * 0.060 - \text{شرایط بیمار} * 0.371 + 0.195 = \text{نمره ارزیابی آموزش}$$

براساس مقادیر ضریب استاندارد شده می توان موثرترین سازه در ارزیابی آموزش را تعیین کرد. نتایج جدول ۲ نشان داد که ویژگی ها و شرایط بیمار در آموزش کامل و مناسب به بیمار از اهمیت بسیار بالایی برخوردار است. همینطور ویژگی های آموزش دهنده با توجه به اینکه در مدل معنی دار شده است، اثر کمتری در ارزیابی آموزش نشان می دهد.

محتوای آموزش و ۵. تجهیزات و امکانات آموزشی و بعنوان مدل مفهومی بدست آمده است و در نهایت پرسشنامه ای با ۴۲ سوال اصلی که مقیاس پاسخ ها بصورت طیف لیکرت ۵ گزینه ای (خیلی کم = ۱ تا خیلی زیاد = ۵) و ۵ سوال در مورد ویژگی های جمعیت شناختی بیماران تهیه شد. پرسشنامه در اختیار ۳۰ نفر از افراد خبره قرار گرفت و برای تعیین روایی محتوا، میزان دو شاخص نسبت روایی محتوای لاوشه CVR (۱۰) برای ارزیابی روایی هر سوال و شاخص روایی محتوا CVI (۹) برای ارزیابی روایی کل پرسشنامه بررسی و تایید شد. برای ارزیابی روایی سازه از تحلیل عاملی اکتشافی استفاده شد. تحلیل عاملی اکتشافی به بررسی میزان همبستگی سوالات در هر سازه و همبستگی هریک از سازه ها با هم می پردازد. پس از تایید نهایی روایی پرسشنامه، پایایی آن در جامعه هدف توسط روش ضریب آلفای کرونباخ تعیین شد. میزان آلفای کرونباخ برای کل پرسشنامه ۰/۷۲۰ بدست آمد که نشان از پایایی مناسب پرسشنامه در جامعه هدف می باشد.

پرسشنامه دوم: چک لیست ارزیابی اثربخشی آموزش پرستار به مددجو

چک لیست بکار گرفته شده به عنوان پرسشنامه دوم در این پژوهش، یک پرسشنامه استاندارد است که توسط معاونت پرستاری وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی تهیه شده و در مراکز درمانی ارزیابی می شود. چک لیست شامل ۱۰ سوال ارزیابی بوده که مقیاس پاسخ ها بصورت طیف ۳ گزینه ای (ضعیف = ۰، متوسط = ۱ و خوب = ۲) می باشد. در این تحقیق پایایی این چک لیست نیز توسط ضریب آلفای کرونباخ به میزان ۰/۷۸۰ بدست آمد.

تحلیل آماری

برای تعیین آمار توصیفی در متغیرهای کیفی از تعداد (٪) و در متغیرهای کمی از میانگین (انحراف معیار) استفاده شد. آزمون کولموگروف-اسمیرنوف (K-S) برای بررسی نرمال بودن توزیع داده ها بکار گرفته و با توجه به تایید نرمال بودن داده ها، از روش رگرسیون Backward استفاده شد. سطح معنی داری آماری در

جدول ۱. آمار توصیفی از متغیرهای جمعیت شناختی

متغیر	تعداد (٪)
جنسیت	زن (۵۳٪) ۸۹
	مرد (۴۷٪) ۷۹
وضعیت تاهل	مجرد (۷٪) ۱۳
	متاهل (۹۲٪) ۱۵۵
سن	کمتر از ۳۰ سال (۱۳٪) ۲۲
	۳۰ تا ۴۰ سال (۲۸٪) ۴۸
	بیش از ۴۰ سال (۵۸٪) ۹۸
تحصیلات	فوق دیپلم (۷٪) ۱۳
	لیسانس (۶۹٪) ۱۱۶
	فوق لیسانس و بالاتر (۲۳٪) ۳۹

جدول ۲. نتایج رگرسیون با روش Backward

متغیرهای ورودی به مدل	ضریب (انحراف معیار) B (SD)	ضریب استاندارد (Beta)	آماره تی T-Statistic	P	ضریب تعیین (R-Square)
ثابت	۰/۸۹۵ (۰/۰۹۹)		۹/۰۴۳	۰/۰۰۱	
ویژگی‌ها و شرایط بیمار	۰/۳۷۱ (۰/۰۳۶)	۰/۵۶۵	۱۰/۲۹۰	۰/۰۰۱	
ویژگی‌های آموزش دهنده	-۰/۰۶۰ (۰/۰۲۷)	-۰/۰۹۰	-۲/۱۸۰	۰/۰۳۱	۰/۹۷۴
محتوای آموزشی	۰/۳۱۳ (۰/۰۳۸)	۰/۳۹۷	۸/۲۸۲	۰/۰۰۱	
تجهیزات و امکانات آموزشی	۰/۱۳۴ (۰/۰۵۳)	۰/۱۲۵	۲/۵۲۸	۰/۰۱۲	

بحث

امروزه آموزش بیمار از مهمترین نقش‌های پرستاران بوده و در حقیقت یکی از اجزای ضروری مراقبت‌های پرستاری است که در جهت ارتقاء و بازگرداندن سلامتی و سازگاری با اثرات بیماری عمل می‌کند (۴). مطالعه حاضر نشان داد که همه ابعاد آموزش بیماران معنی‌دار شده‌است. نتایج این تحقیق با مطالعه شفیع‌پور و یارندی (۱۱) که به بررسی تفاوت در نیازهای آموزشی زنان و مردان پرداخته، همخوانی دارد. همچنین مطالعه حاضر در مورد تاثیر محتوای آموزشی با تحقیقات استکی و محمودی‌راد (۱۲)، فوری و همکاران (۱۳)، روما فویز و همکاران (۱۴)، می‌یویه و همکاران (۱۵)، کزایکوسکا و همکاران (۱۶) از این جهت که آموزش به بیمار، نقش اساسی در بهبود و کنترل بیماری‌ها دارد، همخوانی نشان داد. در مورد محتوای آموزشی نتایج این تحقیق با مطالعه کاترین باوولر و همکاران (۱۷) در تناقض است.

آموزش به بیمار جزو نیازهای اساسی بیماران می‌باشد، عوامل متعددی از جمله ارتقای سلامتی، تقدم پیشگیری بر درمان، اقامت کوتاه تر در بیمارستان، خروج زودتر از تخت، گذراندن دوره نقاهت در منزل، افزایش موارد ناتوانی و معلولیت‌ها، افزایش سالمندان و افزایش بیماری‌های مزمن، ضرورت آموزش به بیمار را نمایان می‌سازد. بیمار باید در زمینه تشخیص، درمان دارویی، عمل جراحی و مزایا و معایب آنها اطلاعات لازم را بداند و داشتن اطلاعات کامل از سیر بیماری و درمان خود جزو مهمترین حقوق بیماران می‌باشد و این اطلاعات باید بر اساس نیازهای فردی و موقعیت خاص بیماری طراحی و اجرا شود تا بتواند باعث ایجاد تغییرات مطلوب رفتاری گردد. آموزش به بیمار مسئولیت سنگینی است که

اعضای تیم بهداشتی درمانی به خصوص پرستاران باید آن را مورد توجه قرار دهند.

سیاسگزاری

بدینوسیله از سوپروایزهای آموزشی و بالینی و پرستارانی که در بخشهای مختلف بیمارستان بقیه‌الله‌اعظم (عج) و اساتید دانشکده مدیریت دانشگاه آزاد واحد تهران غرب که در این مطالعه نهایت همکاری را با تیم تحقیق داشته‌اند، کمال قدردانی را دارد.

ملاحظات اخلاقی

قبل از شروع پژوهش، سوپروایزهای آموزشی و بالینی و پرستاران به‌طور کامل درباره مطالعه و فرایندهای آن آگاه شدند. سپس، به آنها اطمینان داده‌شد که اطلاعات کسب‌شده در روند مطالعه، محرمانه باقی می‌ماند. کلیه پرسشنامه‌ها نیز فاقد هرگونه نام و مشخصات شرکت‌کننده‌ها در مطالعه بود و داده‌ها بصورت گروهی جهت تحلیل استفاده شده‌اند.

تضاد منافع

این مقاله منتج از پایان نامه کارشناسی‌ارشد رشته مدیریت آموزشی با عنوان شناسایی و اولویت بندی اثربخشی آموزش بیماران حین بستری بیمارستان بقیه‌الله‌اعظم (عج) در دانشکده مدیریت دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران غرب می‌باشد. همچنین اطلاعات این پژوهش از بیمارستان بقیه‌الله‌اعظم (عج) جمع‌آوری شده‌است. نتایج پژوهش حاضر با منافع هیچ سازمان و نهادی در تعارض نمی‌باشد.

منابع

1. Arian M, Mortazavi H, TabatabaeiChehr M, Tayebi V, Gazerani A. The Comparison between Motivational Factors and Barriers to Patient Education Based on the Viewpoints of Nurses and Nurse Managers. 2 Journal of Nursing Education. 2015;4(3):66-77.
2. Lipson JG, Steiger NJ. Self-care nursing in a multicultural context: Sage Publications; 1996.
3. Redman BK. The practice of patient education: A case study approach: Elsevier Health Sciences; 2007.
4. Kolivand P, Ali Hakami M, Eghbali F, Monjamed Z, Sharifi F. Patient Satisfaction of the Quality of Patient Teaching in Khatam Alanbia Hospital. The Neuroscience Journal of Shefaye Khatam. 2015;3(3):25-31.
5. Bastable SB. Nurse as educator: Principles of teaching and learning for nursing practice: Jones & Bartlett Learning; 2003.
6. Zamani A, Shams B, Moazzam E. Communication Skills Training for Physicians as a Strategy for Enhancing Patients' Satisfaction: A

Model for Continuing Education. Iranian Journal of Medical Education. 2004;4(1):15-22.

7. Bozorgzad M, Hemati Z. Frequency of errors in nursing and associated factors in the cases referred to the Mortality Committee in Shahrekord University of Medical Sciences during 2006-2012. Journal of Clinical Nursing and Midwifery. 2015;4.

8. H. Rostami MS, S.H. Montazam PD, A. Ghahremanian MS. Survey of Education Barriers from Nurses and Patients Viewpoint. Scientific Journal of Hamadan Nursing & Midwifery Faculty. 2010;18(1):50-60.

9. Waltz CF, Bausell BR. Nursing research: design statistics and computer analysis: Davis FA; 1981.

10. Lawshe CH. A quantitative approach to content validity 1. Personnel psychology. 1975;28(4):563-75.

11. Shafiepour V, Najaf Yarandi A. The educational needs at time of hospital discharge of patients who have undergone coronary artery bypass graft (CABG). Journal of Mazandaran University of Medical Sciences. 2006;16(55):145-51.

12. Esteki R, Mahmoudirad G. Nurses' Perception of Patient Education in Critical Care Units: A Content Analysis. Journal of qualitative Research in Health Sciences. 2. ۱۳۹۶-۳۶:(۲)۳; ۰۱۳

13. Faury S, Koleček M, Foucaud J, M'Bailara K, Quintard B. Patient education interventions for colorectal cancer patients with stoma: A systematic review. Patient education and counseling. 2017;100(10):1807-19.

14. Forbes R, Mandrusiak A, Smith M, Russell T. Identification of competencies for patient education in physiotherapy using a Delphi approach. Physiotherapy. 2018;104(2):232-8.

15. Yeh M-Y, Wu S-C, Tung T-H. The relation between patient education, patient empowerment and patient satisfaction: A cross-sectional-comparison study. Applied Nursing Research. 2018;39:11-7.

16. Czajkowska Z, Hall N, Sewitch M, Wang B, Körner A. The role of patient education and physician support in self-efficacy for skin self-examination among patients with melanoma. Patient education and counseling. 2017;100(8):1505-10.

17. Bäuerle K, Feicke J, Scherer W, Spörhase U, Bitzer E-M. Evaluation of a standardized patient education program for inpatient asthma rehabilitation: Impact on patient-reported health outcomes up to one year. Patient education and counseling. 2017;100(5):957-65.